

TEN ROOMS OF THE MIND

MADNESS

Excess



Η ΤΡΕΛΑ GILLETTE

Υπερβολή

ΔΕΚΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥ

Υπάρχει ένα σπίτι που ο καθένας μας κατοικεί χωρίς να το έχει διαλέξει ποτέ.

Δεν έχει διεύθυνση. Δεν υπάρχει σε κανέναν χάρτη. Κι όμως το ξέρουμε καλύτερα από οποιοδήποτε μέρος όπου ζήσαμε πραγματικά. Μέσα υπάρχουν δέκα πόρτες.

Κάποιες τις ανοίγουμε κάθε μέρα χωρίς να το καταλαβαίνουμε.

Άλλες τις κρατάμε κλειδωμένες και κάνουμε πως δεν έχουν καμία σχέση με εμάς.

Κι ύστερα υπάρχουν δωμάτια που δεν τα χτίσαμε εμείς, κι όμως τα κουβαλάμε μέσα μας έτσι κι αλλιώς. Αυτό δεν είναι μια θεωρία.

Δεν είναι ένα εγχειρίδιο ψυχολογίας που μαζεύει σκόνη σε ένα ράφι.

Είναι η αφήγηση ενός άντρα που διέσχισε αυτά τα δέκα δωμάτια ένα ένα, συχνά χωρίς να ξέρει πού βρισκόταν, και που τώρα, με μερικά χρόνια παραπάνω στους ώμους, προσπαθεί να τα περιγράψει ακριβώς όπως τα έζησε.

Δέκα πόρτες.

Τις άνοιξα όλες.

Κάποιες με περιέργεια.

Κάποιες απρόθυμα.

Κάποιες μόνο όταν ήταν πια πολύ αργά για να γυρίσω πίσω.

Αν αυτά τα δωμάτια σου φαίνονται γνώριμα, δεν είναι επειδή λένε τη δική μου ιστορία.

Είναι επειδή, κάπου βαθιά μέσα σου, λένε και τη δική σου.

Ferdinando

ΤΡΕΛΑ — Υπερβολή

Με είπαν τρελό.

Περισσότερες από μία φορές.

Άλλοτε επειδή σκεφτόμουν πολύ.

Άλλοτε επειδή ένιωθα πολύ.

Κι άλλοτε απλώς επειδή έβλεπα τα πράγματα από μια διαφορετική γωνία.

Με τον καιρό κατάλαβα ότι η τρέλα είναι συχνά η ετικέτα που δίνουμε σε ό,τι δεν μπορούμε να ταξινομήσουμε.

Κι όμως υπάρχει ένα είδος τρέλας που γεννιέται από την υπερβολική ευαισθησία.

Από τις υπερβολικές ερωτήσεις.

Από την αδυναμία να δεχτείς επιφάνειες χωρίς βάθος.

Η τρέλα είναι ένα δωμάτιο όπου η σκέψη τρέχει πιο γρήγορα από τη γλώσσα.

Όπου τα συναισθήματα φτάνουν όλα μαζί.

Όπου η καρδιά δεν μπορεί να κλείσει τις πόρτες της.

Όποιος περάσει από εκεί δεν βγαίνει ποτέ ίδιος.

Γιατί έχει δει κάτι.

Κι ό,τι είδες δεν γίνεται να μην το είδες.

Πολλοί πιστεύουν ότι η τρέλα είναι το αντίθετο της ευφυΐας.

Εγώ δεν είμαι πεπεισμένος.

Μερικές φορές είναι στενές συγγενείς.

Μερικές φορές η τρέλα είναι η ευφυΐα που φτάνει στο τελευταίο της όριο.

Το σημείο όπου δεν μπορεί πια να συγκρατηθεί.

Όπου βλέπει υπερβολικά πολλές συνδέσεις.

Υπερβολικά πολλά νοήματα.

Υπερβολικά πολλή πραγματικότητα ταυτόχρονα.

Κι όταν συμβαίνει αυτό, η γλώσσα δεν φτάνει πια.

Μόνο η χειρονομία — ή η σιωπή — μένει ως ατελής μεταφραστής.

Ferdinando